

Amadeusz Krause

Wstęp

Niepełnosprawność nr 3, 7-8

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstęp

Trzeci numer czasopisma „Niepełnosprawność” poświęciliśmy najważniejszym problemom związanych z edukacją osób niepełnosprawnych. Pomimo tego, że jest to temat mocno eksploatowany w pedagogice specjalnej, niezbędna wydaje nam się jego ciągła aktualizacja. Zasadność ta wynika z co najmniej dwóch powodów. Pierwszy jest związany z dynamicznymi zmianami w praktyce nauczania osób z niepełnosprawnością. Przechodząc ku kolejnym poziomom i wprowadzanym formom integracji edukacyjnej, napotykamy liczne problemy czy wręcz dylematy. Czy rzeczywiście jedyną drogą włączania dzieci niepełnosprawnych w system dzieci sprawnych jest likwidacja szkolnictwa specjalnego, czy system integracji szkolnej, do jakiego w Polsce zmierzamy, nie staje się zbyt jednorodny, uproszczony, a przy tym selektywny. Czy w tym systemie „znajdą się” wszystkie dzieci niepełnosprawne, czy nie niesie on w sobie ryzyka niepowodzenia integracyjnego dla niektórych stopni i specyficznych rodzajów niepełnosprawności. Aż wreszcie – czy system integracji dzieci z niepełnosprawnością jest budowany wyłącznie na przesłankach merytorycznych związanych z dobrem i zadowoleniem dziecka?

Inny powód aktualizacji wynika z ogólnych zmian w systemie szkolnictwa i współczesnej szkole. Widoczne z czasem efekty reformy oświatowej i kolejne plany zmian związanych głównie z jednostronną, parametryczną formą oceny kształcenia mogą w perspektywie osób niepełnosprawnych budzić niepokój. Czy jest w tym systemie miejsce dla osób niepełnosprawnych, czy selektywność „testowego dyscyplinowania jakości” nie zmniejsza szans osób z lekką niepełnosprawnością lub z problemami na jej „pograniczu”? Aż wreszcie pytanie zasadnicze, czy rzeczywiste zmiany współczesnej szkoły czynią z niej środowisko integracyjne czy przeciwnie, wbrew deklaracjom, miejsce wskazania Innego, podkreślające różnicę zamiast cech wspólnych?

Zarówno na tę część, jak i na inne pytania próbują odpowiedzieć autorzy prezentowanych tekstów. Część z nich ma wprawdzie charakter rozważań szczegółowych i częściowych, jednak w ujęciu całościowym stanowią istotną wskazówkę w kontekście problemów edukacji osób z niepełnosprawnością we współczesnej polskiej szkole.

W procesie konstruowania czasopisma nie udało nam się uniknąć drobnych błędów. Tak było też w tekście Danuty Kopeć, jaki zaprezentowaliśmy w numerze drugim. Chęć poprawności edytorskiej sprawiła, że wbrew intencjom autorki zmieniliśmy zapis tytułu jej artykułu. Tytuł poprawny powinien brzmieć: „Być z Matuzalemem – pytanie o istotę rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną w okresie późnej dorosłości”. Za pomyłkę przepraszamy.

Redaktor Naczelny
Amadeusz Krause